

ZPRAVODAJ

POPELÍN a HORNÍ OLEŠNÁ

Ročník XVII.

říjen 2015

č. 3/15

Dokázat vidět za roh...

Tuto úžasnou schopnost bychom jistě rádi ocenili při práci na našem Zpravodaji. Ale obzory každého z nás jsou omezené relativitou času a místa, na kterém se právě nacházíme...

I přesto jsme se snažili obsáhnout co nejvíc zajímavostí a aktualit dějících se v našem Popelíně a Horní Olešně.

Vážené čtenářky, vážení čtenáři, příjemné podzimní čtení přeje redakce.

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, i když se to zdá neuvěřitelné, devět měsíců letošního roku je za námi. Prožili jsme velmi horké léto a nejen léto, ale srážkově průměrnou zimu a jaro. Tento stav prověřil naše zdroje pitné vody a ty v této zkoušce obstály. Dlouhodobé modely předpovědi počasi s velkou pravděpodobností předpokládají opakování „suchých“ let. Bude proto nutné se zamyslet, zda nevybudovat další záložní zdroj pitné vody. Také v dobrém stavu udržovat stávající zdroje a my všichni zlepšit hospodaření s vodou v období sucha. Další nutností je udržovat naše vodovodní rozvody v takovém stavu, abychom zamezili zbytečným ztrátám v síti. Prvním krokem byla oprava vodovodu v Horní Olešně. Následovat bude v příštích letech zřejmě na několik etap rozdělená oprava vodovodu v Popelíně.

Zchladit jsme se mohli na prvním popelínském festivalu minipivovarů. Tato vynikajícím způsobem zorganizovaná a zvládnutá akce zviditelnila naši obec ve velmi širokém okolí. Musím říci, že kdekoli jsme se pracovně i soukromě objevili, tam o festivalu věděli. Děkuji pořadatelům za kvalitně odvedenou práci a přeji mnoho štěstí při druhém ročníku.

V průběhu prázdnin jsme zrealizovali a v průběhu září dokončili všechny hlavní

akce letošního roku, které byly naplánovány. Nyní probíhá závěrečné vyúčtování akcí, na které byly čerpány dotace - a to zejména u akce spolufinancované z grantu Jihočeského kraje: oprava vodovodu v Horní Olešně. Z programu obnovy venkova jihočeského kraje byla spolufinancovaná výměna částí oken a dveří v budově ZŠ a MŠ Popelín. I když je to už rok, kdy byla dokončena první etapa modernizace lesních cest, závěrečné vyúčtování se Státním zemědělským a intervenčním fondem ČR bylo dokončeno až k 31. 8. 2015. Do konce letošního roku ještě zbývá realizace opravy vstupu do budovy obecního úřadu v Popelíně a oprava věžních hodin na budově ZŠ a MŠ Popelín. Hodinový strojek, který bude řídit hodiny, umožňuje připojení odbíjecího zařízení. Rádi bychom věděli, zda byste tuto možnost uvítali. Věnujte proto prosím pozornost této anketní otázce.

V minulém čísle zpravodaje jsem Vás informoval o neúspěchu při podání žádosti o dotaci na vybudování kanalizace s ČOV v Popelíně. V srpnu jsme žádost podali znovu a v minulém týdnu jsme byli informováni, že naše žádost byla zaregistrována, což je takový první krůček na cestě za dotací. Samotné schvalování žádosti má tři stupně a ten první máme úspěšně za sebou. Další stupně budou následovat, ale jak rychle

a s jakou nadějí na úspěch, se neodvážuji odhadovat.

Pomalu se začínáme zabývat rozpočtem obce na příští rok. Pokud se nic mimořádného nestane, můžeme zřejmě počítat s výší příjmů podobnou té v letošním roce. Strukturu výdajů samozřejmě nejvíce ovlivní případné schválení dotace na kanalizaci. V každém případě budeme chtít využít v maximální možné míře zejména granty a příspěvky Jihočeského kraje. Pozitivní vliv na výši daňových příjmů bude mít i to, že kapacita naší ZŠ a MŠ je naplněna na sto procent. Z toho mám obrovskou radost i z toho důvodu, že nemalé prostředky, které každoročně vynakládáme z obecního rozpočtu, nepřichází nazmar. Do nového školního roku přeji všem školákům mnoho úspěchů a paním učitelkám pevné nervy. Při připomínce sedmdesáti let od ukončení druhé světové války jsem zmiňoval, že si užíváme luxusu života v míru a tento fakt si kazíme často malichernými spory. Přes léto a v podstatě každý den sledujeme, jak eskaluje uprchlická krize, kterou někdo nazývá stěhováním národů. Co tato situace střetu dvou odlišných kultur přinese, těžko odhadovat. Nezbývá než věřit, že se najde mírové řešení a my dopřejeme luxus v podstatě bezstarostného života i našim potomkům.

Ing. Tomáš Zaňák, starosta obce

Zápisky legionáře

Jak jistě víte, v roce 2014 jsme si připomněli sté výročí zahájení první světové války, války, která výrazně změnila tvář tehdejší Evropy a způsobila, že lidé od té doby už vždycky vnímali svět kolem sebe jinak než dříve.

Ráda bych vás v několika příspěvcích seznámila se zápisky mého dědy Josefa Snížka (místního pekaře), který jako mladý člověk (27 let) a čerstvý otec musel hned na počátku války v roce 1914 narukovat, aby bojoval za císaře pána. Domů se po mnoha útrapách vrátil až v roce 1920. Děda se spolu s dalšími Popelínáky zařadil mezi české legionáře a i on se jako legionář podílel na vzniku nové republiky. Byl ochoten za ni položit život, byl nadšený ze vzniku samostatného českého státu a my bychom neměli zapomínat, jaké oběti legionáři přinesli, abychom my mohli dnes žít v samostatném státě.

Část 1 – mobilizace:

„Světová vojna, která přinutila takřka všechny národy bojovat, načila vypovězením vojny Rakouskem malému Srbsku 28. července r. 1914. Načila ihned částečná mobilisace – tu vypovědělo Rakousko i Německo Rusku. Dne 2. srpna 1914, kdež to nastala mobilizace všeobecná, kdy jsem musel i já...“, tak začínají první slova v zápisníku mého dědy.

Děda byl právě rok ženatý, měl doma ma-

nástup v Jihlavě

svatební v roce 1913

lého synka (mého otce), ale musel narukovat, aby bránil „císaře pána“.

„Já narukoval do Jihlavy 3. srpna a byl jsem přidělen k oddělení strojních pušek. Z Jihlavy my vyšli pěšky do Brna 18. srpna, což jsme tam dorazili 22. srpna – tam jsme byli ubytováni v barákách za městem ke Královu Poli. – Nastaly těžké cvičení. – Vzdor všemu týrání a namáhání my hoši z Popelína částečně užívali jsme život veselý, který jsme vždycky doma trávili. – Zapijeli any kruté vzpomínky, které nás tak mučily – vyprávěli si o našich drahých ženách, dětech, rodičích a bratrech a sestrách a.t.d., co oni asi doma dělají. Tu nejvíce bylo moje srdce pohnuto nad těmito vzpomínkami. – Neb život rodinný, který jsem na začátku nedlouho před vojnou a s narozením mně tak drahého dítěte Slávka – byl zničen rázem.“

„Takové vzpomínky mně přelétaly hlavou snad každou hodinu, ale nejvíce mě ta myšlenka trápila – ta otázka – proč a zač my mučeny? Nikdá jsem si nemohl dát odpověď. – Netrval však tento „blahobyt“ dlouho a bylo slyšet, že brzo ujedem do pole za našimi kamarádama, kteří se již sráželi několik dní v krvavém boji na Ruském frontě.“

Děda se s dalšími Popelínáky připravoval na boj a každým dnem očekával rozkaz k přesunu na frontu. A to se také stalo – 25. září 1914.

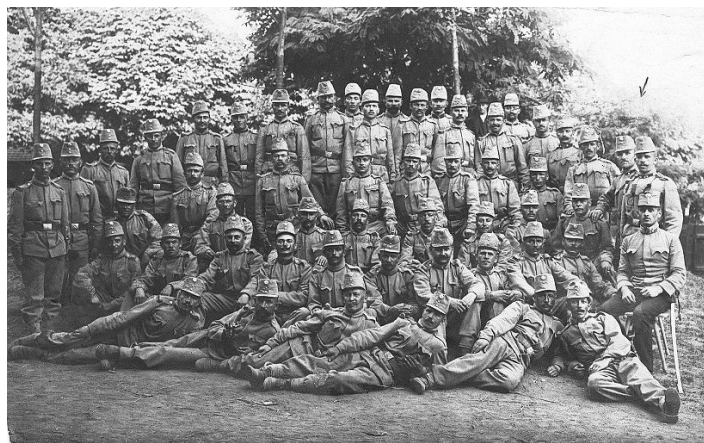
„Vlak unášel nás dál a dál přes Přerov – Moravskou Ostravu na Krakov a Tarnov – kam jsme dorazili za dva dni. Tam na jedné stanici u Tarnova, nemohu vzpomenout, jak se nazývala – jsme

šli pěšky nedaleko k našemu pluku, který – na velkém ústupu od Záměstí – se tam zastavil. Náš první „Marsch Batalion“ byl rozdělán po celém pluku, tak že já dostal se k 6. setnině. – Tam shledal se s mojim kolegou Standou Jirkovím, který mi částečně vypověděl hrůzy vojny. – Tam udělala se válečná linie, kde i my na začátku budovat sobě „Dekunky“ (na stranu vykopané místo pro dva – tři lidi, zakryté roštím), by tak částečně byli chráněni před nepřítelem.“

Tak začalo dramatické období života mého dědy, i jeho bratrů a přátel z Popelína. Je dobré vzpomenout na hrdinské a odvážné a přitom slušné a čestné chování našich předků, kteří neváhali si vždy vzájemně vypomoci, bylo-li to potřeba.

Ale o tom zase příště. A také o tom, jak zvláštním způsobem, až symbolickým, jsem se k dědovým zápiskům dostala právě v roce 100. výročí zahájení první války, která zachvátila téměř všechny kontinenty.

Mgr. J. Čevelíková (Snížková)

císařský batalion

mezi kamarády v rakousko - uherské rotě (J. Snížek třetí zleva)

Co nového v ZŠ a MŠ Popelín?

V naší malebné školičce se již během letošních letních prázdnin udála spousta změn. Díky vstřícnému přístupu obce a jejímu finančnímu příspěvku byla ve škole vyměněna zbývající okna a dveře. Boční stěna školy byla odvodněna, aby bylo maximálně zabráněno vzniku plísní v dolních učebnách.

Ve škole bylo nově zrekonstruováno schodiště a dostalo novou barevnou tvář. Byly vymalovány vnitřní prostory a nově zrekonstruována herna v mateřské škole. Z této místnosti byla vybudována učebna, která je nyní v dopoledních hodinách určena především pro vzdělávání předškoláků.

Naše škola se již v loňském roce zaměřila na přípravu předškolních dětí a usnadnění jejich vstupu do základního vzdělávání. A v tomto záměru pokračujeme i nadále.

1. září jsme v základní škole přivítali 33 školáků, z toho 9 prvňáčků. Na domácím vzdělávání máme letos 4 žáky a 1 kmenového žáka, který se vzdělává v zahraniční škole. Do mateřské školy nastoupilo 28 dětí ve věku 3 – 6 let.

Škola i školka jsou tedy 100% naplněny, což nás velmi těší a velmi si vážíme rozhodnutí rodičů, že si vybrali právě naši školu. Pro děti máme v letošním roce opět naplánovány různorodé akce, které podnítky jejich zájmy např. o hudbu, divadlo, sport, poznávání přírody atd. Nezapomínáme ani na různé soutěže a výtvarné výstavy.

Dětem také nabízíme různé zájmové kroužky (hravá angličtina, hra na zobcovou flétnu, vý-

tvorný kroužek, ABC správného kluka i holky).

Od letošního roku je pro naše žáky nově zřízena ranní školní družina.

V nejbližší době budou spuštěny nové webové stránky školy www.zspopelin.cz.

Náš pedagogický tým od října posílí velmi zkušená paní učitelka Ludmila Zadražilová, která v současné době učí na ZUŠ v Žirovnici. Žáci 1. ročníku se učí podle nového školního vzdělávacího programu s názvem „Jsme tu jeden pro druhého“. Pro ně je připravena povinná výuka anglického jazyka již od prvního ročníku s časovou dotací 1 hodiny za týden. Zároveň jsou tyto děti vyučovány v českém jazyce metodou splývavého čtení SFUMATO.

V měsíci září jsme pro děti připravili 2 zajímavé akce: výukový program o zdravém stravování ve spolupráci s nadačním fondem Albert s názvem Škola zdravé pětky a hudebně – naučný pořad s vynikajícím muzikantem Milošem Dvořáčkem s názvem „Hrajeme si na Afriku, tady u nás, v našem triku“.

Ráda bych ještě poděkovala panu starostovi, zastupitelům obce, ZD Popelín, ale i všem zaměstnancům školy a také všem rodičům dě-

tí za skvělou spolupráci, díky které můžeme klidně a nerušeně vyučovat a trávit společný čas s dětmi.

*Mgr. Lenka Macků,
ředitelka ZŠ a MŠ Popelín
Foto Milada Zaňáková*

bubínkiáda

naši prvňáčci

bubínkiáda

žáci prvního a druhého ročníku

žáci třetího až pátého ročníku

Popelín včera a dnes

Popelín - křižovatka na Bořetín

V objektu č.p.128 (dnes Čevelíkovi) byla dříve pekárna a obchod se smíšeným zbožím pana Josefa Snížka. V rohovém objektu č.p.130 (dnes Ladislav Koronzi) bývalo holičství pana Hrbka, kterému se přezdívalo „mydlinka“. Na snímku je zachycen i místní chudobinec (objekt za č.p.130), který byl v roce 1950 zbourán.

(zpracoval: Pavel Svoboda)

kolem 1940

foto 2015

Popelín včera a dnes

Popelín - areál ZD

Popelín v dřívější době zaujímal přední místo ve sportovním dění - hlavně pokud se jednalo o kopanou. Dne 16.5.1932 byl v Popelíně založen sportovní klub - oddíl kopané. Přátelské i mistrovské zápasy se hrály na hřišti Na Drahách. Toto hřiště bylo pro svoje malé rozměry zrušeno a od roku 1952 se hrálo na hřišti Na Ovčíně.

(zpracoval: Pavel Svoboda)

foto 1952

foto 2015

„Včelařství jako obor lidské činnosti patří mezi nejstarší na zemi.“

Na dokreslení následujícího článku jsme se na ulici zeptali několika lidí: „Jaké organizované spolky fungují v Popelíně?“ Všichni zmínili i sportovce, ti jsou spíše klubem, proto zde nejsou zmiňováni. Jinak v Popelíně je Myslivecký spolek, Spolek dobrovolných hasičů a Český svaz včelařů.

Bohuslav Kešner

„Spolky, jo? Ježišmarja ... to jste teda trefili mě, co tady je za spolky ... tak, hasiči, myslivci. To je asi všechno.“

**Jana Křížová
a Jaroslava
Matoušková**

smích ... „Hasiči, sportovního něco, přátelé piva, přátelé školy, jinak nevím co, je tu ještě něco...?“

Dalibor Novotný

„Myslivci, včelaři, okrašlovací spolek už není? A hasiči.“

Marek Novák

„No, hasiči a myslivci.“

Jana Maršíková

„Hasiči, myslivci, pak tady byl spolek pro nějakou okrasu, nebo jak se to jmenovalo ... a na víc si ho nem nevzpomenu.“

Roman Gajdoš

„Spolky? Hasiči, pak asi nějaký ženský spolek, ... už si na nic nevzpomenu.“

„Včelařství jako obor lidské činnosti patří mezi nejstarší na zemi“,

čtu na internetu a vím, že i u nás jsou lidé, kteří mají chuť i nadšení pro stále populárnější včelaření.

V obci působí Základní organizace Českého svazu včelařů Popelín, jež sdružuje včelaře i z Horní Olešné, České Olešné a Bednářečka. Jen u nás v obci jich máme jedenáct! Tedy ...

Dubský František, Doskočil Karel (z J. Hradce, včely má tady), Kadlec Jiří, Kadlec Jan, Krejčí Miloš, Mátl Karel, Myslivec Josef, Novák Bohumír, Šoul Miroslav, Štouděk Miroslav, Pfauser Jan.

Předsedou je už tři roky zvolený jejich nejmladší člen, třiatřicetiletý Jan Kadlec. Za ním jsem zašla dozvědět se něco víc o včelách, medu, i o něm samotném.

Než jsme začali na Famelkách spolu rozhovor, uvařil mi kávu a přisunul mi k ní na oslazení velkou pětilitrovou sklenici medu. Medu v ní bylo sotva půl. Tady se konzumuje med ve velkém.

Atmosféra u Kadleců je krásně staromilská. Otevřete vrata, přivítá vás s citem opravený a čistý dům. Všechno je tak, jak připravené pro filmaře k natáčení třeba další Babičky. Mají tu ovce, králíky, kuřata, bývají tu i kachny. Na přivítanou se kolem vás točí menší voříšek. Honza je původně vystudovaný stavař a živí se službami

a zemědělskou výrobou. Koupil kombajn, traktor, kousek od chalupy mají tři hektary luk, z nichž prodává seno. Tudíž se nedívám, že i včelaři.

Jak se daří včelařům?

„Letos velmi dobře,“ usmívá se a pokračuje, „konečně po několika letech bylo medu dost.“

Jak se člověk stane včelařem?

„Já jsem se učil většinou u kamaráda, který ví o tomto oboru hodně. Snaží se o co nejeftivnější postupy. Každý z nás má trochu jiné metody. Například přítel (tak se oslovení včelaři mezi sebou) Jiří Kadlec chová včely alternativněji.“ V čem to spočívá? „Jeho metoda je taková“ - tak, a nyní začalo pro laika hotové peklo ... Honza vypravuje o něčem, co ani nevím, co znamená, natož jak se to píše ... takže, při bližším zájmu se ho poptejte. Já jsem pochopila asi jen konec. Včely pana Kadlece jsou více zaměstnané stavbou v úle, nenudí se, jsou hodnější a méně se například rojí.

Jak jsme na tom se spotřebou medu?

„U nás je ve srovnání s okolními státy velmi malá, spíš nejnížší. Asi 25 dkg na osobu za rok. Výnosy v našich klimatických oblastech s krátkou snůškou se pohybují od 7 kg na včelstvo podle metody chovu. Je to nižší produkce ve srovnání se stálý-

mi snůškami, jako jsou Kanada, Austrálie apod. Přesto jsou naše tuzemské medy cenné a slouží třeba i k obohacování méně kvalitních latinskoamerických medů.

Med nesmí být zahřátý na více než 46°C, jinak ztrácí většinu vitamínů a enzymů, takový med je již nestravitelný a pro naše tělo bezcenný. Také je doporučeno med přikládat na rány, popáleniny, je dobré podávat jej při otravách - hlavně houbami, protože krev otrávených ztrácí největší část glukózy, která se vhodně nahrazuje medem. Med před spaním mírní nespavost a nervovou vyčerpanost. Pomáhá při nemocích srdce, jater, žaludku, střev, ledvin, močového ústrojí, chřipce, rozšiřuje krevní cévy, což je důležité při léčbě vysokého krevního tlaku ... a dál a dál.“

Takže je med vlastně dobrý na všechno.

„Rozhodně, při provádění výzkumu v Rusku u lidí starších sta let bylo zjištěno, že podstatná část byli pastevci žijící v oblastech vyšších nadmořských výšek a většina vždy včelaři. Je velmi zajímavé, že med se nikdy nezkaží. Vždyť v Egyptě byl nalezen med více jak 3 000 let starý a přitom stále nepoškozený!“

Dana Hesová

Zamyšlení

28. 9. jsme slavili svátek sv. Václava a den naší státnosti. Ludmilou a jejím vnukem Václavem začínají naše národní dějiny. První historicky doložitelný kníže Bořivoj a jeho žena Ludmila byli pokřtěni od svatého Metoděje v roce 885 na Velehradě. Odtud si přivedli kněze, kteří pak sloužili bohoslužbu a vyučovali naše mladé muže. Mezi nimi byl i Václav, který svoji babičku miloval. Po pádu Velké Moravy se malé české knížectví ocitlo tváří v tvář mocné germánské říši. Jak se zachovat, vést s touto říší zničující válku? Václav si toto uvědomoval, a proto se jako kníže uvolil platit mocnému sousedovi daň, která nebyla zničující. Tato daň se nelíbila mnoha jeho současníkům, kteří si do čela opozice postavili Boleslava. Boleslav byl ctižádostivý, toužil po moci a uchýlil se k vraždě. 28. 9. 935 ve Staré Boleslavi byl zavražděn Václav bratrem a najatými vrahy.

I v dnešní době jsou lidé, kteří kritizují Václava za placení té daně. Neměli by však zapomínat, že lidé, kteří vládou, by měli také správně vnímat realitu své doby. Václavovi se podařilo, že malé české knížectví přiřadil mezi evropské křesťanské státy. Václava si velmi vážil císař Karel IV. Připomenu jen, že nechal zhotovit svatováclavskou korunu, v katedrále je Svatováclavská kaple. Koho by téma zajímalo, více naleznete na internetu a v literatuře.

I letos jsme si připomněli sv. Václava samozřejmě v jiné době. Ta naše doba je v něčem dobrá, ale také dělá starosti. Maďarský premiér Viktor Orbán řekl, že současná západní Evropa je bohatá, ale slabá. To, že v Evropě se žije dobře, to víme, proto sem tolik lidí z mnoha zemí pospíchá. Ten nekonečný proud uprchlíků

směřuje především do západní Evropy. Integrují se tito lidé z naprosto jiné kulturní oblasti? Nezapomeňme, že islám je velmi politické náboženství. Udrží tito mladí muži valící se do Německa jeho bohatství? V čem je Evropa slabá - v tom, že nemá děti. Jeden vlivný arabský politik řekl, my ovládneme Evropu tím, že naše rodiny budou mít pět i více dětí. Kolik dětí má např. německá rodina? To je ta druhá strana konzumního způsobu života. Proto si myslím, že realistická politika by byla v tom, že by stát více podporoval rodiny s dětmi a my se nemuseli spoléhat na příchozí. Pomáhejme těm, kteří trpí a jsou v nouzi, ale v jejich vlasti, kam patří. My se držíme tradičních hodnot, k nimž patří rodina.

Stanislav Forst, farář

1. Popelínský festival minipivovarů

Uskutečnil se za nádherného počasí 18. července v krásném Zámeckém parku. Návštěvníci mohli ochutnat 18 druhů piva ze 7 minipivovarů. O odpolední zábavu se postarala legendární žirovnická kapela Havrani. Nezapomnělo se ani na malé návštěvníky, mohli si zadovážet ve skákacím hradu, zahrát fotbalík, nebo se povozit na poníkovi Matějovi, který se na chvíli nezastavil. Vyznavači chmelového moku

si mohli pochutnat na lorničce, klobáskách a šunce od kosti. Večerní diskotékou provázal DJ Mára. Za celý den se v Zámeckém parku vystřídalo 650 spokojených návštěvníků. Děkujeme všem, kteří se na úspěchu této akce podíleli.

Miroslav Maršík, předseda
SK Popelín 1932
Foto Dominika Maršíková

Zúčastněné pivovary:

1. Pivovar Popelín
2. Pivovar Kozlíček Panské Dubenky
3. Pivovar Zvíkov
4. Pivovar Kouty
5. Pivovar Český Rudolec
6. Pivovar Černý Orel Jindřichův Hradec
7. Pivovar Richard Brno

KALENDÁŘ AKCÍ

V SOBOTU 24. 10. 2015 SE USKUTEČNÍ TRADIČNÍ **VÝLOV OBECNÍHO RYBNÍKA HORNÍ KAZNÝ** VŠICHNI OBČANÉ JSOU SRDEČNĚ ZVÁNI, OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO.

Rozpis Okresního přeboru podzim 2015 SK Popelín 1932

KOLO	DATUM	DEN	ČAS	SOUPEŘ	ODJEZD
8	10.10.2015	SO	16:00	KLIKOV - POPELÍN	13:45
9	17.10.2015	SO	15:30	POPELÍN - STARÁ HLÍNA	
10	25.10.2015	NE	14:30	ČÍMĚŘ - POPELÍN	12:45
11	31.10.2015	SO	14:00	POPELÍN - STUDENÁ	
12	7.11.2015	SO	14:00	STRMILOV - POPELÍN	12:45

HALLOWEENSKÉ TVOŘENÍ

v sobotu 31. října 2015

od **15.00** hod.

v Billiáru v Zámeckém parku, Popelín

S sebou:

buřty, malé kapesní nožičky na vykrajování,
a dobrou náladu :-D

Děti v doprovodu dospělé osoby

Teplé nápoje zajištěny!

**Prosím, potvrďte svou účast formou SMS na tel. 777 563 953
(z důvodu zajištění dostatku dýní)**

ANKETA

Odpovědi na otázku „Co takhle zavést v naší škole pro děti pohodlné stejnokroje?“ se nesešlo mnoho. Popravdě napsáno žádná. Buď vás naše otázka nezaujala, nebo jste všichni pro? Tentokrát jsme zvolili velmi aktuální otázku.

CHTĚLI BYSTE, ABY HODINY NA VĚŽI NAŠÍ ŠKOLY ODBÍJELY?

NE / ANO

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Hlasovací lístek můžete odevzdat do sběrného boxu v prodejně Jednoty v Popelíně do 31. 10 2015.

ZPRAVODAJ POPELÍN a HORNÍ OLEŠNÁ • periodický tisk územního samosprávného celku • Číslo 3/2015 • vydán 9. 10. 2015 • vychází jako čtvrtletník • registrováno MK ČR E 22106 • Vydává: Obec Popelín, Popelín 93, 378 55 Popelín, IČ 00247286 • Členové redakční rady: Dana Hesová, Pavel Svoboda, Mgr. Jaroslava Čevelíková, Ing. Jiří Houška, Ing. Tomáš Zaňák • uzávěrka příštího čísla 30. 11. 2015 • kontakt: ou@popelin.cz, tel.: 384 397 554